

Lasy

Lasy zajmują 4 tys. 821 ha powierzchni gminy, co stanowi niecałe 30% ogólnej powierzchni gminy (11227ha). Większość terenów leśnych jest w Administracji Lasów Państwowych (Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Gdańsku) i należy do Nadleśnictwa Kartuzy, Zwarte ich powierzchnie rozciągają się w centralnej części analizowanego obszaru i na jego południowo - wschodnich peryferiach. Większe płaty znajdują się ponadto na skrajnym południu, natomiast w pozostałych częściach gminy są nierównomiernie rozrzucone w niedużej wielkości płatach.

las łęgowy - większy jego płat znajduje się w okolicy wybudowań Kłobuczyna, w pobliżu południowo - wschodniej granicy gminy. Reprezentuje go mocno osuszony drzewostan olszowy z domieszką jesionu.

żyźne lasy bukowe i dębowo - bukowe (poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym) zajmują również niewielką powierzchnię w dolnych częściach zboczy dolinnych i są silnie przekształcone nasadzeniami sosny.

ubogie buczyny i lasy bukowe - dębowe - porastają większą powierzchnię, związane ze strefą moren czołowych. Ich rozmieszczenie jest jednak nierównomierne, choć większość skupia się w południowo - wschodniej części gminy. Na uwagę zasługują zboczowe postacie tego zbiorowiska.

olsy i zarośla wierzbowe - niewielkie ich płaty rozrzucone są na całym obszarze gminy poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym. Większe powierzchnie zajmują jedynie na dnie doliny Czystej Wody, gdzie charakteryzują się młodym drzewostanem, głównie olszy czarnej. Zarośla wierzbowe obserwuje się też na powierzchniach zniszczonych torfowisk.

bory i brzeziny bagienne - koncentrują się przede wszystkim we wschodniej części gminy, ale występują też na północy, zlokalizowane w bezodpływowych zagłębieniach terenu. Drzewostan buduje sosna i brzoza omszona. Znaczny jest też udział świerka. Powierzchnie eksploatowanych torfowisk porasta brzoza, rzadziej natomiast sosna.

bory sosnowe - zajmują obszary sandrów, głównie w południowej części gminy. Stosunkowo dużą powierzchnię zajmują też nasadzenia sosny, rzadziej świerka, modrzewia i brzozy na gruntach porolnych.

szuwały - nieduże powierzchnie mieszczące się nad jeziorami i ciekami. Większe z nich znajdują się nad jeziorem Glinno oraz w dolinie Borucinki i Czystej Wody. Najczęstszym jest szuwar trzcinowy.

zbiorowiska łąkowe i pastwiskowe - zajmują stosunkowo dużą powierzchnię gminy,

położone poza Kaszubskim Parkiem Krajobrazowym, rozprzestrzeniające się w dolinach i w sąsiedztwie jezior.

torfowiska – niezniszczone należą do rzadkości, zarówno w Parku, jak i poza nim.

Pewien stopień naturalności reprezentuje pło mszarne jako stadium regeneracyjne zbiorowisk torfowiskowych w dołach po eksploatacji torfu. Dość często spotyka się wyeksploatowane powierzchnie torfowisk, znajdujące się w różnych stadiach regeneracji bądź zaniku.

pozostałe zbiorowiska roślinne zajmują niewielkie powierzchnie.